

BOG

OMINA (/BOEGER/OMINA)

Naja Marie Aidt (/forfattere/naja-marie-aidt)
Af Mette Moestrup (/forfattere/mette-moestrup) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A52652300)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/omina) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/omina&title=Omina)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/omina&title=Omina](https://litteratursiden.dk/boeger/omina&title=Omina))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/omina&status=Omina)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/omina&status=Omina](https://litteratursiden.dk/boeger/omina)

[+https://litteratursiden.dk/boeger/omina](https://litteratursiden.dk/boeger/omina))

Digte, der i et stemningsmættet og mørkt sprog kredser om amazonen som figur.

TAGS:

AMAZONER (/TAXONOMY/TERM/325)

KRIG (/TAXONOMY/TERM/5890)

KVINDER (/TAXONOMY/TERM/1)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

VARSLER (/TAXONOMY/TERM/11125)

ANMELDELSE

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen (/users/daniel-boysen)

Skribent
09 dec.16

I denne fritflettende digtsamling opstår der en messende rytme, en række gode sætninger og en lettere mytologisk stemning med udgangspunkt i amazonen.

Digtsamlingen er endnu et resultat af konceptet "Frit Flet", hvor Naja Maria Aidt og Mette Moestrup skriver digte, der både kan læses som to forskellige forløb eller som et samlet langdigt. Aidt og Moestrup har tidligere udgivet bogen 'Frit Flet' i 2014 sammen med Line Knutzon – en blanding af interviews, lege, sms'er, digte og lister.

'Omina' er en digtsamling fyldt med oprørstrang og kredser omkring amazonen som figur. Omina er flertalsform af det latinske omen, som også findes på dansk. Et omen er et varsel eller tegn. Digtene bevæger sig gennem mere eller mindre mytologiske lag, fremtidssyner og erklæringer. Dobbelttheden i at et omen kan være en varsling af noget godt eller skidt bliver også brugt i digtenes dialog.

Allerede i samlingens første digte skabes et billedrigt univers: "dette skal handle om / tvivl og dette skal / være en hammer / af brændende stål" og "dette skal

om / om og dette end / være en hammer / at brændes ud / og dette end handle om / hjertets hårdhed / og dette skal være blødt / som et afskåret bryst". Det er allerede tydeligt, at man søger i de eksistentielle forandringer, når tvivlen styrer hammeren, hjertet er hårdt og brystet afskåret.

Det er netop denne grundstemning, der gør digtsamlingen til en god læseoplevelse, samtidig med de gode power-sætninger undervejs, den sproglige leg og friheden til at undersøge varslerne gennem frit flet. Alligevel vil jeg gerne lukkes mere ind som læser; de to digtere banker på trommerne fra en ufremkommelig afstand – også til de ting de varsler. Det er nogle gange frustrerende og kan til tider virke opstillet. Men fremadskuende mytologier, og det der ligner, er i sit væsen distanceret, fordi de anses som sande forklaringer på kosmologiske sammenhænge og ofte fremsiges fra en overnaturlig position.

Fortolkningsfladen i digtsamlingen er stor. Læseren betragter et univers, hvor alt også kan anskues fra en anden vinkel. Hvad der kan virke ildevarslede, kan også vendes om, måske er oprørstrangen ikke noget, der nødvendigvis fører til andres undergang? Varslingen om en forestående forandring er også muligheden for at vågne, komme til sig selv; bevæge sig i en retning, som sikrer, at der ikke altid vil være krig, som digtene ellers hævder. Den tanke er måske i sig selv en drøm.

Digtsamlingen er stærkest i de eksistentielle anskuelser, hvor digtene gennem mantras og genskrivelsesvariationer opstiller leveregler, jeg undervejs bliver nødt til at forholde mig til. Litteraturen påvirker mig. For eksempel her: "det er altid værd at styrte / en gammel orden / om du så selv må styrte / blive et med styrtet" og "altid en krig / altid ønsket om / at ødelægge / genskabe / rive ned / genopstå / magtfuld / og befriet". Med andre ord fungerer samlingen bedst, når digtene forholder sig til hinanden.

Det store problem eller den store fordel, alt efter temperament, er digtenes esoteriske karakter. Under læsningen er det som at stå udenfor og kigge ind i en dis af hemmeligheder. Som om de to forfattere ved et eller andet, de helst ikke vil dele med læseren. Det kan på den ene side virke pirrende, men også frastøde nogle læsere. Man skal altså finde sig til rette i, at man får en række varsler og billeder, men ikke noget konkret svar – digtsamlingens sprog bevæger sig rundt i konturrene; og skaber mange gode billeder og refleksioner undervejs.

BOGDETALJER

Andre bøger af Naja Marie Aidt